

Gel ki Gül Koksun Dünya

— âlem_darlı · 19 Aralık 2011

GEL Kİ,

GÜL KOKSUN DÜNYA! * -Gül kokulu yâre- * O kutlu diyarlardan gönlümüze estikçe
Kokun gelecek diye yelde aradım seni.

Sabahın seher vakti, bâd-ı sabâ aşkıyla

Raks ederken yapraklar dalda aradım seni. * Unuttuk sünnetinin hem tadını, tuzunu

Sevgi güneşi ile; erit gönül buzunu

İsrâ, mîraç dönüşü ayağının tozunu

Yüzüme sürmek için yolda aradım seni. * Ne çileler çektiler her devirde her nebî

Yusuf'a mekân oldu karanlık kuyu dibi

Yeniden ufkuma doğ, n'olur; dolunay gibi

Dolaştım kalpten kalbe dilde aradım seni. * Eğer sen gelmeseydin dünya dönerdi ine

Dünden de çok muhtacız getirdiğin o dine

En güzel örnek oldun Habîb'im; sakaleyne

Zaman selâma durdu yılda aradım seni. * Yoldayken yol aradım akıl için yol birken

Nasıl oldu şaşkırdım önde rehberim varken

Yitiği yitik yerde aramam gerekirken

Yeşili şaşı gördüm alda aradım seni. * İnsanlığın burcunda en zirvesin, kemâlsin

Ördün vahiy peteğin kutsal yüke hamalsın

Sen misin O, O mu sen, Kur'an ile hem hâlsin?

Öyle farklı ki reyhan balda aradım seni. * ermek üz're gülünü girsem İrem bağına

Vahyi koklamak için çıksam Hıra dağına

Belki dokunur diye ayağım ayağına

İzine basmak için çölde aradım seni. * Rûz-i elestten beri koku saçan bir gülsün

Refik-i âlâ diye Hakk'a uçan bir gülsün

Onca dikene rağmen çölde açan bir gülsün

Kokun mu gül, ten mi gül; gülde aradım seni? * Ey sevgili Sultan'ım gözüm, gönlüm hep sende!

Şefaati kübrânla kurtar bizi dar günde

Ruhları mest eyleyen o güzelim nağmende

Beste, güfte sır olmuş telde aradım seni.

.....

Yok ki başka bir kapı in/cin sana kul Rabb'im

Yolların en doğrusu gösterdiğin yol Rabb'im

Yakmadın Halil'ini yakma bizi ol Rabb'im

Cennette cemâlini kulda aradım seni! .. * HAYAT * Giymek için kefeni, çıkarır hırkaları

Doğarken kendi ağlar, ölürken başkaları... * Hanifi KARA